

Het Programma van de Vrije Lyriek

RADIO **KLEBNIKOV** WEEKBLADEN #24

uitzending op 17/10/2020

RADIO **KLEBNIKOV** WEEKBLADEN # 24

uitzending op 17/10/2020

tekstverzameling vrijelijk te week gelegd , waaruit desgewenst de beschikbare stemmen op de vermelde datum putten kunnen om zich ter aether te verheffen

CC BY-NC-SA- Neue Kathedrale des erotischen Elends 2020

Lees Mij

- **RADIO KLEBNIKOV** selecteert zelf teksten uit wat er online verschijnt maar eenieder met toegang tot deze tekst mag en kan hier ook eigen teksten aanbieden (plakken, pasten) ter voorlezing
- opname in de 'RADIO KLEBNIKOV WEEKBLADEN' is voor een tekst geen garantie om voorgelezen te worden!
- geef voor elke tekst eerst de correcte **auteursnaam in kapitalen** (*dode dichters* mogen hun naam terug gewoon schrijven, oef...) op in **Kop 1** opmaak, gevolgd door de **titel** van de tekst (als die er is) in **Kop 2** - opmaak (als je niet weet hoe dat moet, raadpleeg dan [de handleiding](#) of probeer 's met tekenen misschien, ballet? yoga? wandelen helpt ook altijd...breien?)
- gelieve geen teksten in deze 'Lees Mij' -sectie te plakken!
- **RADIO KLEBNIKOV** behoudt zich het recht voor om de hier aangeboden teksten zonder enige verantwoording weerom te verwijderen (commerciële berichten, aanstootgevende nijdheden,...)
- als je wil dat er **info over jou** als auteur in de pdf nadien staat...kan je die d'r zelf bijzetten
- alle teksten zijn en blijven uiteraard eigendom van de vermelde auteurs en resorteren hier onder [Creative Commons CC BY-NC-SA licentie](#)
- door ons geselecteerde auteurs die hun teksten hier NIET wensen, kunnen die zelf weghalen vóór de uitzending (selecteer en knip). Mensen die hun teksten verwijderd wensen te zien uit het online beschikbare PDF-bestand na de uitzending, kunnen hun verlangen naar vergetelheid kenbaar maken bij dv via dirkvekemans@yahoo.com

P R O L O O G

**god was liefde
en toen
ging de liefde weg van god
en vergeefs
met al zijn vuur en al zijn licht
zocht god de liefde
en hij kermde
en kreunde
en huilde
want god wou god niet zijn
daar het zo leeg was en lelijk
in de donkere koude alleen
het werd hem te veel
dus hij sprak
'laat er licht zijn'
en toen
was er licht.**

Nicola Masciandaro

suddENtity 1-3

My love is the lord of all | And your beloved? |
Mine if here I stand and fall | Now forever dead.

Heart hoarse from silent screaming | Raw and
torn inside | Eyes blurred from endless dreaming
| Of the life I died.

Reached out to remove the mask | Hand pulled
off my head | Thought of a question to ask |
Answer shot me dead.

-

The word that dropped from my tongue's tip |
And burned right through my chest | May it pass
the door of your lip | And die inside your breast.

Send yourself on an errand | Never to return | Fall
into the fire and | Don't forget to burn.

This life is a special kind | Of inexistence | An
irreplaceable find | Of perfect nonsense.

-

As long as I am not here | I might as well be | A
way has nowhere to steer | No exile the sea.

I am you and you are me | That is simply true |
Now we need the mystery | To show who is who.

Of course I am so stupid | As to want something |
Only weight pulled by Cupid | Is one's own damn
string.

N.K.d.e.E.

woestijn

ik sta in jouw woestijn te branden
omdat god jouw lichaam naar mij stuurt
ik brand en kan wel blijven branden
want er komt hier niemand buiten jou
en jij zoekt god die mij doet branden.
dus sta ik hier maar wat te branden
als een oude braamstruik in de kou.

monding

in het water
in het wier
in het waaien
in de golven wind doorheen het gras
in de cel die zich verwoed in cellen splitst
in de wolken vol van stapels en paleisplezier
in het schuren van planeten aan het donker van hun baan
in het lonken van de sterren naar de nevels van andromeda

in het zwoegen van de slak
in het krijsen van de meeuw
in het spinnen van de poes
in de kruin van kromme bomen
in zwermen spreek, in scholen vis
wier bewegen haar geschrift in zee en hemel is
in het huilen van de wolven die verlangen naar de maan
in de wirwar cijfers en tabellen, in de weelde van haar waan
in het rode van de zon die zich op het land legt
als wonde op een lijf dat zonder weerga is

in elk gebaar van haar dat in zijn ogen
liefde leven geeft en leven aan de ziel
in haar gebeuren legt het hier zijn weten af
in haar geheimen duikt het zwijgend onder
in deze verzen mond het schrijven uit in haar

de walg van het rot toonde ons de weg van het rot;
de angst voor het echte toont ons de weg naar het echte;
maar wat zou het verdriet ons ooit nog kunnen leren?

in het verdriet verbindt de treurende
de zielige beknotting tot het eigen ik
met het eindeloze falen van de wereldziel.

men vloekt en draagt de eigen onmacht op
aan wat zich niet eens benoemen laat,
aan de afwezigheid die ooit het kind de opdracht gaf
een naam te dragen die het niets benoemde,
zware letters van royaal belang, eclatante
onzin van de wieg tot aan het graf.

rauwe kreten onmachtsklank
rond stille kernen van verbittering:
zo valt de wereld in het klagen stil.
een scheermes raakt dan bliksemsnel
de opgespannen sjanker van de schuld:

dat men de pijn niet kon verhinderen,
dat men de ander ook benoemde,
dat men zichzelf niet kon behoeden,
dat men faalde waar men enkel falen kan.

en in de rode vloed van de bevrijding
vind men het deinen en het ebben van de troost,
ziet men de gele velden van de eerlijkheid
is er het flauwe licht en ook het ijle koorgezang
dat aan de treurnis toch bestemming geeft
want niets is het gebrek dat men niet heeft.

een klare traan wordt nog bekeken
die de zilte wang der eenzaamheid verlaat
en toch fonkelt al heel even,
want in het kille rollen weg ervan
vormt meedogenloos het rot alweer
een nieuwe grot voor het genot.

LAIS

CXXV

Begrijp het ook in termen van oorlog:
neem van het ene, grijp het andere.
Verneuk het lichaam, schuil blind in het zog
van vuurstorm en doem, mijdt de anderen.
De tovenaer komt, niets kan veranderen
noodlot en land. De kloppende waarheid
breekt kinderschedels, nagelt spijt met nijd,
dorst bloed uit het erf, dolkt wetten in 't hart.
Begrijp dat het niets is, niemand, en lijd:
zo wit dat het was, zo dood is het zwart.

CXXVI

Gestaag verstrijken de ultimata:
het eerste, het tweede en het andere.
Zo verschuift de dag van datum naar data.
Iedereen wil wel wat veranderen
aan moedwil en nijd bij de anderen.
En plof uit de lucht valt nu eens een spreekw,
wat bommen, dan weer een god met een geeuw.
Het laatste uur is het slaan grondig beu:
de spanning loopt warm, bedek hem met sneeuw.
We vieren al jaren 't zelfde adieu.

Wij kunnen niet

Wij kunnen niet, kunnen wij,
wij kunnen niet ademen, de lucht
zit onder het water, het water
draait in de soep, de soep
stroomt over de stoep en komt
aan de koekjes en de koekjes
zijn wak van het water. Wij zuigen,
wij zuigen ons vol, denken wij,
maar wij worden gezogen, wij,

dat is alles, want
niets kunnen wij.

het droomt

het is een droefte die de droefte is, moeder van de droefenis
het is een rode regen die als stroop vanuit de ruimte op de hoofden glijdt het
is een sneeuwvlok op de tong die als kroepoek eerst nijpen gaat en dan een
gat brandt in de mond
het is verdriet dat van vernietiging geniet omdat het dan pas schoonheid
ziet
het is het ijle lied dat op het eindrijm in jouw reutel wacht
het is de stem die in het geuren van het zwijgen stinkt
het is de vloek die uitspreekt hoe het werd genoemd
het is geen virus meer dat in het sterven overleeft het is een puur verderf dat
in het leven implodeert

alle lijfjes flitsen uit in een minuscule singuliere schicht
er is geen oog meer dat het einde ziet
de planeten vallen stil en vormen zwarte klomp
de sterren vormen paar en klappen dicht
de vorm ontwormt zich en verdwijnt

het is een droom en het ontwaakt pas als het weer begint

EPILOOG

toen alle werken gods ten einde waren
en de mens aan eigen dwaasheid
was teloor gegaan

sprak satan die het ranzige boeltje weer
mocht opkuisen (het is een lang verhaal)

seg Heer
wat moet er met die berg lyriek?
de verzen zijn onsterfelijk
maar bijna niets ervan is ooit gelezen...

de Heer was daardoor sterk geïrriteerd
maar hij vergoddelijkte zich
en sprak goedmoedig grappend
als een wijze vader:

och kieper er wat stenen over
en noem het everest
dan hebben we de volgende keer
alvast een binnenpretje
over wat er aan gezever
van die verwaande zwijnen rest

RADIO KLEBNIKOV 017/10/2020 @19u58

INHOUD

Lees Mij	3
Nicola Masciandaro	5
suddENtity 1-3	5
N.K.d.e.E.	6
woestijn	6
monding	7
LAIS	9
CXXV	9
CXXVI	9
Wij kunnen niet	10
het droomt	10
EPILOOG	12
INHOUD	13

Radio **Klebnikov**

is het programma van de Vrije Lyriek
elke zaterdag van 18u tot 20u
op de Leuvense vrije radio **Radio Scorpio**
FM 106 of <http://radioscorpio.be/luister.html>